

[Rager.]

uvedkommende. Jeg kan ikke lade være med at betragte de to Oppositionspartiernes Opræden i Øjeblikket som den Opræden, Aadselgribben udviser, naar den lugter Lig. Er det ikke saaledes, at de to Oppositionspartiernes Politik i Øjeblikket søger at finde ny Støtte gennem Vanskelighederne paa det erhvervsmæssige Omraade? Er det ikke, som om Oppositionspartierne, som straks efter Valget udstode et Raseri over den stedfundne faste Regeringsdannelse, og som derefter synes at være faldet til Ro, nu igen har faaet Lyst til at prøve, om det dog ikke var muligt at udnytte paa det politiske Omraade den Situation, som efterhaanden har udviklet sig paa det erhvervsmæssige Omraade?

Det er jo dette, man er godt i Gang med, og det er det, man ogsaa vil prøve dels ved at stille sig, som man gør, overfor et Lovforslag som det foreliggende og dels gennem en Skelen til de Sider, der kunde tænkes at skaffe Uro i Samfundet paa Grund af de Forhold, som man her er med til at skabe, og som man her i sine Taler prøver paa at gøre langt værre, end de maa-ske i Virkeligheden er.

Den Politik skal for saa vidt være de Herrer vel undt; men det skal slaas fast, at det er den Politik, de Herrer i Øjeblikket er ved at føre, den Politik, som første Gang tonedes, den Gang et æret Medlem af dette Ting udtalte, at den nuværende Regerings Liv hang i en Grisehale, og formentlig troede det. Men desværre for de Herrer vil det sikkert vise sig, at den Politik bærer længere, og at de kan spare sig deres Arbejde.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller refererede med Stolthed, at han allerede under Finanslovbehandlingen havde fremsat en Udtalelse om de to Pristal, en Udtalelse, som vi har hørt saa mange Gange siden den Tid; det ene Pristal er paa 100 og det andet paa 200, det paa 100 er Verdensmarkedets Pristal paa vore Landbrugsprodukter, og det paa 200 er det hjemlige Pristal paa Grund af vort Lønningsniveau.

Nu vel, jeg skal ikke komme ind paa en Kritik af, om Tallene 100 og 200 er rigtige, jeg skal vise det ærede Medlem den Opmærksomhed at acceptere dem blankt. Men maa jeg saa være saa naiv at spørge: Hvilke Konsekvenser ønskes der draget deraf? Vil man drage den Konsekvens, at saa skal Arbejdslønningerne ned paa Halvdelen af den Højde, de har nu, eller hvorledes vil man logisk begrunde sin stadi-gte Fremholden af disse to Pristal? At de skaber Vanskeligheder, og at der maa gøres,

hvad der kan gøres for at afhjælpe Vanskelighederne, det ved vi, men vil man gøre det ved at sætte Lønningerne ned paa Halvdelen?

Dette kunde jeg meget gerne ønske besvaret her, for at man kan vide, hvilken Baggrund de Herrer bygger op bag deres Talen om de to Pristal, og hvorledes de Herrer mener, de kan faa disse to Pristal bragt i Overensstemmelse med hinanden.

Hvis man vil have Arbejdslønningerne sat ned til Halvdelen, vil det f. Eks. sige, at i Tømmerfaget, for at tage et Fag, vil den gennemsnitlige Aarsfortjeneste blive 1 054 Kr. Mon man egentlig fra den Side tror, at man ved at tage den Konsekvens af Agitationen paa de to Pristal vilde skabe øget Forbrug herhjemme, vilde skabe øget Beskæftigelse? Det vilde være interessant at høre, da man stadig i saa høj Grad opholder sig ved disse to Pristal.

Jeg vil derefter vende mig til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen. Ligesom det ærede Medlem Hr. Christmas Mølle var stolt over sine Ord ved Finanslovens første Behandling, var det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen stolt over, at det ærede Medlems Partiordfører ved samme Lejlighed ligeledes havde sagt, at der var svære Tider i Vente. De ærede Medlemmer mente i og for sig, forstod jeg, at naar dette var sagt, saa var dermed alt afgjort med Hensyn til eventuelle vanskeligt stilledes Hjælp i den kommende Tid. Man henviste til, at Regeringen kunde have truffet Foranstaltninger, saaledes at den nuværende Arbejdsløshed var undgaaet.

Jeg vilde gerne høre, om nogen af de ærede Medlemmer vil staa op og have den Dristighed at sige, at det vilde have været Regeringen muligt blot at indskrænke de 80 000 arbejdsløse til 40 000. Det vilde interessere mig at høre, om man tør paastaa det. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa, om Regeringen kunde have gjort det ene, eller gjort det andet, men jeg skal blot sige til de Herrer, at deres Ræsonnement er aitsaa det gamle, som allerede Wessel pegede paa: For Smed at rette Bager. For det, de Herrer gør, det er, at de siger: nu vel, naar en Regering efter vor Mening — ikke efter min, men efter de Herrer's Mening — har lagt Hænderne i Skødet og intet gjort, vil vi ikke hjælpe dem, ud over hvem det er gaaet. Men et saadant Standpunkt vil man naturligvis ogsaa kun indtage af rent politiske Aarsager, det vil jo overhovedet ikke paa nogen Maade være en Smule saglig begrundet. Men til dem, til hvem de Herrer raaber: Se, Regeringen har siddet med